

پیام کنگره اول به خانواده شهدای سازمان و زندانیان سیاسی

در آستانه بیست و هفتمین سالگرد تاسیس سازمان و نوزدهمین سالگرد قیام پرشکوه توده های مردم کنگره سازمان ما فدائیان کمونیست که مصمم راه کمونیستی رفای شهید و در بندمان را ادامه دهیم، با موقعیت برگزار شد و کنگره برجست معمول تصمیم گرفت پیامهای شادباش خود را به شما پدران و مادران، همسران و فرزندان، کمونیستهای قهرمانی که در راه آزادی و سوسیالیسم جان باختند، نثار کند.

خانواده شدها و زندانیان سیاسی!

در طول ۲۷ سالی که از تاسیس سازمان چریکهای قدائی خلق ایران سپری می شود، صدها هزاران قدائی جان خود را در راه آزادی و سوسیالیسم و در راه نیکیختی انسانها از دست داده اند. هزاران نفر در زندانها، شکنجه گاهها و پایی چوبیهای تبرباران سرو دیروزی خواندند و این مبارزه علی رغم افت و خیزها و شکست و پیروزیهایش همچنان ادامه دارد. امروز که نوزده سال از حیات سرکوبگرانه جمهوری اسلامی می گذرد و بحران اقتصادی، بیکاری، گرانی و سلب ابتدائی ترین حقوق و آزادیهای سیاسی بیداد می کند، مبارزه نیز ابعاد وسیعی بخود گرفته و رژیم قصد دارد مثل همیشه با عوامل غربی از یکسو و اعمال سیاست سرکوبگرانه از سوی دیگر، مبارزه کارگران، روشنفکران، دانشجویان، زنان و جوانان را به راه سازش سوق دهد و به وعده های پوج خود امیدوار سازد.

ما کمونیستهای جنبش قدائی که از همان ابتدای روی کار آمدن این رژیم ماهیت آنرا آشکار کرده و به تداوم مبارزه در راه آزادی و سوسیالیسم پای فشردیم و در این راه هزاران همنشگر خود را از دست دادیم اکنون نیز اعلام می کنیم که تنها تداوم مبارزه علیه جمهوری اسلامی در کلیت آنست که چشم انداز رسیدن به آزادی واقعی گشود، خواهد شد.

بدون تردید شما خانواده های شدها زندانیان سیاسی که فرزنداتان در جیوه مقدم مبارزه در راه آزادی و سوسیالیسم جانباخته اند همچون گذشته در این مبارزه از جایگاه ویژه ای برخوردارید. تلاش خانواده شدها و زندانیان سیاسی در افشاری دو رژیم شاه و شیخ در نزد افکار عمومی ایران و جهان نقش مهم و انکارناپذیری بازی کرده است.

با ایجاد محافل و تشکلهای مناسب در محیط کار و زیست تان، مبارزه علیه اختناق و خواستهای همچون، آزادی بی قید و شرط زندانیان سیاسی، لغو شکنجه، لغو حکم اعدام و ... را به میان مردم کوچه و بازار، بیان کارگران اعتضابی و به میان جوانان ببرید.

ما شرکت کنندگان در اولین کنگره فدائیان کمونیست، درودهای خود را نثار شما کرده و با وفاداری به آرمان فرزندان قهرمان شما، در مبارزه برای آزادی و سوسیالیسم از پای تغواهیم نشت.

شامل:

گزارش کنگره

صفحة ۲

تصویبات کنگره:

گزارش سیاسی

کنگره اول

صفحة ۷

پیام به

طبقة کارگر ایران

صفحة ۹

پیام به خانواده

شدها و

زندانیان سیاسی

صفحة ۱

پیام به اعضا

و هواداران سچفا

صفحة ۱۲

گرامیداشت سالگرد

سیاهکل و قیام

بهمن

صفحة ۱۰

پنجم اول

شورای مرکزی

برگزار شد!

صفحة ۱

کار، مسکن، آزادی، جمهوری شورایی!

گزارش کنگره اول اتحاد فدائیان کمونیست

و انحرافات گذشته است و باید چشم‌انداز نوینی را برای سازماندهی یک حزب کمونیستی رادیکال، و در عین حال متعلق به قرن بیست و یکم، بازگشاید. البته هنوز در ابتدای پیاده کردن آن دیدگاه‌هایی هستیم که هر کمونیستی در طول مبارزه خود در درون جنبش فدایی و یا در هر جریان دیگری در حد توان خود برای عملی کردنش رزمیده است. صدالته در بروز ضعفها در این بخش خصلت موقتی بودن، روند نوسازی الزامات آن و نحوه تقسیم کار، قرار گرفتن داوطلبانه و گاه اجتناب‌ناپذیر افراد در موقعیت‌هایی که نیازمند آموزش، تجربه، نظم و حد معینی از تخصص است، مزید بر علت بوده تا انتشار منظم و با کیفیت نشریه را دچار وقفه سازد.

از جمله، صفحه‌بندی نشریه، افتادگی‌ها و غلط‌های تایپی در نوشته‌ها، عدم تغییرات محسوس در مضمون و شکل نشریه و مقالات مطолов و دنباله‌دار، استفاده نکردن از عکس و... از جمله انتقاداتی بود که به نشریه وارد شد و کنگره با طرح انتقادات و ارائه پیشنهادات و راه حل‌های خود بر طرف نمودن نقاط ضعف و اشکالات موجود را توصیه کرد.

ایدئولوژیک:

در زمینه ایدئولوژیک، تداوم انتشار به‌پیش با کمبودهایی همراه بوده است که مورد بررسی انتقادی شرکت‌کنندگان در کنگره قرار گرفت. کنگره بر سیستماتیزه کردن مباحثات نشریات کارکمونیستی و به‌پیش و سایر انتشارات و همچنین تشکیل حوزه‌های بحث منظم حول آنها تأکید نمود. در زمینه ایدئولوژیک گذشته از نشریه به‌پیش بحث‌های مهمی نظر بررسی و تحلیل تاریخ جنبش کمونیستی ایران، در پیوند با جنبش کارگری و کمونیستی در عرصه جهان، بویژه شوروی و تأثیر آن بر روند شکل‌گیری اندیشه کمونیستی در طول ۸۰ سال گذشته، بررسی بحرانها در مراحل مختلف تاریخ تکامل جامعه ایران، زمینه‌های اقتصادی، فرهنگی،

دخالت بموقع در تحولات سیاسی از موضع مستقل طبقه‌کارگر بود. تقریباً کمتر حرکت و یا مسئله‌ای در داخل و خارج کشور بود که از سوی سازمان ما مورد برخورد، موضع‌گیری و یا مورد حمایت قرار نگیرد. انتشار بموضع اخبار موافق تحولات داخل، طرح این موضع‌گیری‌ها بویژه از سوی رادیوهای بین‌المللی فارسی‌زبان در تبلیغ و ترویج موضع و سیاست‌های ما در داخل و انکاس آن در محافل سیاسی نقش مهمی بازی کرد. بویژه اکسیون حمایتی از کارگران صنایع نفت که هرچند نقاط ضعف بسیاری داشت، ولی افق دید ما را از یکسو و اتخاذ تاکتیک‌های بموضع بویژه در رابطه با جنبش کارگری از سوی دیگر را نشان میداد».

این دوره فعالیت سیاسی، دروازه‌هایی را برای عملی نمودن قطعنامه‌ها و ظایای معین شده در مصوبات نشست گشود. ما موفق شدیم تا همزمان فعالیت‌هایی را جمیت تحقق قطعنامه‌هایی نظیر وحدت جنبش کمونیستی و یا گسترش اتحاد حول پلتفرم سیاسی بر محور حکومت شورایی و... آغاز کنیم. اتحاد عملها و بیانیه‌های مشترک با سایر احزاب و سازمانهای سیاسی، برگزاری کنفرانس‌های مشترک، همه و همه بنوعی نتایج دیالکتیکی روند عملی و نظری نوسازی و تلاش ما در جمیت وحدت جنبش

کمونیستی بر پایه انتقاد از گذشته، اتکا به مارکسیسم و جنبش کارگری محسوب می‌شوند. در این راستا انتشار دوره جدید کار کمونیستی هم یکی دیگر از وسائل بازتاب دهنده فعالیتها و موضع سیاسی ما بود. کیفیت انتشار کار هر چند با سطح فعالیت سیاسی ما و نیازهای گسترده جنبش همخوانی نداشت، اما به هر حال تشکل و دیدگاه‌های ناظر بر آنرا در سطح جنبش نمایندگی کرده و می‌کند. فضای باز و امکان انتشار مطالب خوانندگان، صفحات و سوابع‌های متعدد برای انتقاد و انتقاد از خود، بمنظور هرچه دمکراتیزه کردن جریان نوسازی، هم در شکل و هم در مضمون، بیانگر موضع انتقادی جدی ما نسبت به دیدگاه‌ها، سبک کار

کنگره اول اتحاد فدائیان کمونیست بفاصله یک سال از نشست نهم، در بهمن ماه ۱۳۷۶ برگزار شد.

کنگره بنا به پیشنهاد مسن‌ترین عضو شرکت کننده و با تصویب جمع، توسط جوانترین عضو حاضر در کنگره، به نشانه تأکید بیشتر بر ضرورت و اهمیت پیوند سازمان با نیروهای جوان جنبش کارگری و کمونیستی ایران، افتتاح شد. سپس کنگره با اعلام یک دقیقه سکوت به خاطره جانباختکان راه آزادی و سوسیالیسم، کار خود را طبق برنامه‌ایکه از پیش در اختیار شرکت کنندگان قرار گرفته بود آغاز کرد.

ابتدا هیات رئیسه کنگره انتخاب و نحوه پیشبرد جلسه تأیید شد.

شرکت کنندگان در کنگره طی دو روز با رویه‌ای انقلابی و سرشار از شور و همبستگی و جدیت، کار بررسی موارد پیشنهادی از سوی شورای مرکزی را، که قبلاً مبانی و مباحث آنها در نشریات علمی منتشر شده ویا در اختیار رفقاء شرکت کننده قرار گرفته بود، بشرح زیر آغاز نمودند.

ابتدا گزارش سیاسی تشکیلاتی مورد بررسی قرار گرفت، این گزارشات در سه حوزه سیاسی، ایدئولوژیک، تشکیلاتی تفکیک و تدوین شده و قبل از برگزاری کنگره در اختیار شرکت کنندگان قرار گرفته بود. در این گزارشات، از جمله آمده است: «در فاصله دو نشست یعنی از فردا نشست نهم، با تحولاتی مهم در کشور مواجه بودیم. احتسابات کارگری، اعدامها و سرکوبگریهای رژیم، مسأله دادگاه میکونوس، انتخابات، حرکتهای توده‌ای و دانشجویی و... مسائلی بودند که ویژگی فاصله دو نشست را مشخص می‌کردند. ما در انتطباق با خط و مشی و سیاست و برنامه مصوب نشست نهم، توانستیم حساسیت، عکس‌العمل و دخالتگری بموضعی از خود نشان دهیم.

موقع گیری‌های بموضع از یکسو و مبنی بودن این موقع گیری‌ها بر چارچوب برنامه‌ای معین از سوی دیگر، نشانگر توانایی‌های تشکیلات ما در

توزيع شد، در واقع پاسخی بود به این مسأله و ناظر بر ایجاد شورایی و سیاست، تعیین حوزه‌های کار، انتخاب هیأت اجرایی و یا هیأت دیپلماتیک شورای مرکزی و... که بصورت افقی سازماندهی شوند، تا ضمن اینکه مشارکت همه در کلیه امور تضمین می‌شود در عین حال رفقایی که بصورت داوطلبانه و یا از طریق انتخاب وارد مسئولیت‌های اصلی می‌شوند اگر در جریان عمل بنا بدلایلی از جمله عدم آشنائی و یا کمبود تجربه و آموزش قادر به پیش‌برد وظایف خود در آن حوزه نمی‌شوند، از طریق افراد دیگر حوزه‌های کاری شورای مرکزی جایگزین شوند تا هم کار تشکیلات دچار نقص و وقفه نشود و هم آن رفیق در جایگاهی قرار بگیرد که بتواند بطور واقعی تخصص‌ها و توانایی‌های خود را داوطلبانه بکار بگیرد و رشد و ارتقا یابد و به رشد و ارتقای جمع کمک کند. در این رابطه هر جا که این مورد بدقت رعایت نشد ضعف‌هایی بروز کرد و رفقا خود با ایجاد تغییراتی در این حوزه‌های کاری تلاش کرددند تا برای رفع مشکل چاره‌سازی کنند. قابل ذکر است که مشکلات بروز یافته اساساً در نمونه‌های پیش می‌آمد که بلحاظ ساختاری با مجموعه مسایلی از قبل مانده مواجه بوده‌اند. این نمونه‌ها نشان‌دهنده مشی درست ما در تأکید به جنبه انتقادی بازسازی و اینکه تجمعات مکانیکی قبلی در وارد شدن به سییر نوسازی حقیقتاً باید با یک نگرش نوین و خارج از چارچوب هرگونه محفل و سنت از قبل منجمد شده در مناسبات گذشته صورت گیرد.

تحririeh

در سیاست‌گذاری برای نشریه این موضوع در نظر گرفته شده بود که حوزه تحریریه محدود به اعضای تحریریه نباشد. بلکه با مشارکت جم، هم کیفیت نشریه بالا برود و هم با تأکید بر کار و مطالعه، سطح دانش و آگاهی اعضا نسبت به اوضاع سیاسی ارتقا یابد. نوشتن و نویسنده‌گی در سازمان همچون گذشته، مختص به گروه خاصی نباشد. در این زمینه تواناییها، ابتكارات و خلاقیت افراد در رابطه متقابل با جمع امکان بروز یابد و شکوفا شود. این روش با

را ادا می‌کردیم.

اما حركت بر یک چنین زمینه‌ای با اهدافی که ذکر شد هر چند که از لحاظ تئوریک درست بوده باشند، اما در عمل نیاز به امکانات، تواناییها در تمامی زمینه‌ها دارد. برای عملی شدن چنین هدفی می‌باید به تلاش بارگیری و پرحوصله و جدی مبادرت ورزید. بویژه در رعایت مراحل بازسازی و جلب و جذب رفقاء که مدت‌هاست بدلایل مختلف، زندانی بودن، مهاجرت، قطع ارتباط، انشعابات و انشقاقات، عدم اعتمادها، از کار تشکیلاتی بدور شده‌اند، و یا در محافل و تشکیلاتی فعال بوده‌اند که آنها را نسبت به کار تشکیلاتی و حزبی بی‌اعتماد کرده است و این رفقا حق و وظیفه خود می‌دانند تا در بازسازی تشکیلات و نوسازی آن مشارکت داشته باشند، وقت به عمل می‌آمد تا فرصت و امکان آشنایی این رفقا با دیدگاه‌های ما و نیز مشارکت آگاهانه و آزادانه خود رفقا در ساختمان تشکیلات فراهم شود.

در این رابطه نشست نهم بدرستی تصمیم گرفته بود که تا این نگره (نگره اول) رفقا ضمن قبول مسئولیت داوطلبانه برای پیشبرد برنامه‌های مصوب، در عین حال بدليل ویژگی نوسازی و لزوم آگاهی هم‌جانبه و انتخاب طی کنند تا نظرات، تواناییها، سبک و سیاق خود و همزمان خود را بشناسند و فرصت بیشتری برای ورود رفقاء دیگر فراهم گردد و اگر در این مدت تعاملی نبود بدون هیچ اما و اگری و یا گیر و گرفته‌های اساسنامه‌ای تصمیم بگیرند. تا پروسه نوسازی به صورت واقعی آزادانه و آگاهانه و کاملاً صمیمانه پیش برود و

افراد در آینده با قرار گرفتن در مسئولیت‌هایی که حقیقتاً علاقه‌مندند و از پس آنها بر می‌آیند، بتوانند به رشد و ارتقای خود و تشکیلات کمک کنند. اما به هر حال در رابطه با وظایفی که تعیین شده بود ارگانیزاسیون و تشکیلات مشخصی را ضروری می‌ساخت که بتواند تضاد بین این دوره ویژه را با فعالیت روتین سیاسی نظری و لاجرم تشکیلاتی هماهنگ سازد. پیشنهاد اساسنامه موقتی که در نشریه به‌پیش منتشر شده بود و بصورت جزوی داخلی هم

اجتماعی و سیاسی شکل‌گیری احزاب از جمله سازمان فدائی و بحرانهای مقطعی آن، در طول حیاتش، بعبارت دیگر تحلیل و بررسی انتقادی جنبش کمونیستی از بدو پیدایش هسته‌های سوسیال‌دموکرات تا کنون در ایران، نقد سبک‌کار و مسائل اساسنامه‌ای در جنبش چپ علی‌العموم و سازمان خودمان علی‌الخصوص، بحث‌های مربوط به استراتژی و تاکتیک، ترکیب طبقه‌کارگر، مسائل مختلف برنامه‌ای اساسنامه‌ای را مورد بررسی قرار داده است که تماماً در خدمت پاسخگویی به اشتباهات گذشته و در عین حال راهیابی برای آینده بوده‌اند. نگره با در دستور گذاشتن مباحث برنامه‌ای حول طرح‌های پیشنهادی برنامه و اساسنامه نوین، رهنمودها و قرارهای لازم در این زمینه را صادر نمود. نگره از جمله مقرر داشت تا این پس عبارت «بولتن مباحثات و اتحاد طیف اقلیت فدائی» از عنوان نشریه «به‌پیش در راه نوسازی و وحدت جنبش کمونیستی» برداشته شود تا این تصور پیش نیاید که هدف ما از نوسازی و وحدت، فقط افراد و جریانات طیف اقلیت بوده است.

تشکیلاتی

اساس تئوری ما را نوسازی تشکیلات برقایه نقد گذشته در تمامی ابعاد و اتکا به مارکسیسم و طبقه کارگر تشکیل میدهد. ما درست در شرایط فروپاشی شوروی، ارتداد و تزلزل گسترده در میان روش‌فکران مارکسیست و احزاب و جریانات چپ، بوسیله سینارها، نشریات و جلسات و... در حد توانایی خود، به تحلیل مشکلات جنبش کمونیستی علی‌العموم و جنبش کمونیستی ایران علی‌الخصوص پرداختیم و گفتیم که کمونیسم، جوانتر از قبل از زیر این گرد و غبار و آسودگیهای فعلی سر بر می‌آورد و شکوفا می‌شود. کمونیسمی علمی، متکی به طبقه کارگر و سرشار از آرمانهای انسانی... ما علاوه بر اینکه می‌بایست برای نوسازی سازمان خود تلاش می‌کردیم و بموازات آن و بسهم خود برای وحدت جنبش کمونیستی ایران و نوسازی آنهم نیرو می‌گذاشتیم، در عین حال در سطح جهان نیز در این مورد می‌بایست سهم خودمان

داخل

تمرکز بیشترین نیرو در داخل وظیفه مقدم هر سازمان جدی و انقلابیست. اما روشن است که امر گسترش فعالیت در داخل بویژه بعد از سالها تشتت و پراکندگی و ابهاماتی که نسبت به جریانات سیاسی در داخل وجود دارد، به یک کار با برنامه و دقیق نیازمند است که باید بدور از هرگونه ذهنیگرایی (و توهمندانه) حول حضور عملی در داخل به اعتبار اخبار جسته گریخته پیرامون دستگیری این فرد و آن فرد منتبه به سازمان) تدوین و متناسب با امکانات و تواناییها پیش برد شود. چرا که اینگونه توهمندانهها نه فقط به بیاعتباری تشكل سیاسی منجر میشود، بلکه ما را از پرداختن به این وظیفه و از تلاش برای یافتن راه حل‌های عملی گسترش فعالیت در داخل باز میدارد، اگر بعد از سالها تحمل خفقات و سرکوب و مهاجرت و مسائل و مشکلات عدیده دیگر، ما موفق به بازسازی و نوسازی تشکیلات در داخل و گسترش فعالیت آن بشویم تاثیر خود را در همه زمینه‌ها بر جای خواهد گذاشت و نیاز به تبلیغات آنچنانی نخواهد بود. با در نظر گرفتن این واقعیت باید گفت که در این مرحله امر گسترش فعالیت در داخل به درجه معینی از گسترش فعالیت روتین سیاسی نیازمند است که دخالتگری سیاسی در مبارزات جاری را با موفقیت دنبال کند، به همین منظور تشکیلات میباشد با زیرپوشش قرار دادن داخل از طریق گسترش فعالیت سیاسی و دخالتگری انقلابی در تحولات سیاسی، برنامه و ایده‌های خود را در میان طبقه کارگر که سوژه اصلی فعالیت ماست گسترش دهد کارگران و توده‌های مردم را در رسیدن به مطالبات شان یاری رساند، حمایت از مبارزات آنها را در هر نقطه از جهان که هست، سازمان دهد. پیشبرد این وظایف در داخل و خارج از طرق مختلف امکان‌پذیر بوده که گزارش کامل آن همراه با عملکرد این بخش و نیازمندی‌های آن بصورت درونی و گزارش شفاهی در اختیار شرکت کنندگان قرار گرفت و در این زمینه نیز کنگره با طرح انتقادات و ارائه پیشنهادات، رهبری منتخب کنگره را موظف کرد تا با دادن

آماده کنند، در دفاع از جنبش مستقل کارگری و توده‌ای در برابر این توهمندانهها موضع متعددی اتخاذ نمایند.

در این زمینه برگزاری نشست و مناکره با سایر جریانات در دستور قرار گرفت که به بیانیه^۹ جریان سیاسی و اطلاعیه‌ها و آکسیونهای مشترک دیگر منجر شد. در مورد بیانیه^۹ جریان سیاسی هرچند که برخی از نیروهای امضاکننده ناپیگیری از خود نشان دادند، اما برای اولین بار نشان داده شد که با برخورد منطقی می‌شود نیروهای چپ انقلابی را حول اهدافی مهم و استراتژیک متعدد کرد. کنگره ضمن بررسی این گزارش به طرح انتقادات وارد پرداخت و توصیه نمود که اتحاد عملی‌ها صرفاً به امضاکردن اطلاعیه‌های مشترک و یا اتحاد عملی‌ها موقتی و بدون هدف درازمدت محدود نشود، بلکه اتحاد عملی‌های پایدارتری مدنظر باشد که تغییرات محسوسی را در عرصه سیاسی، در راستای منافع استراتژیک طبقه کارگر و جنبش انقلابی بوجود آورد.

بخش خارج

از جمله فعالیتهای این بخش برگزاری آکسیونهای مشترک، سخنرانی و سمینار، ترتیب دادن مصاحبه و تماس با تشکل‌های کارگری احزاب و جمعیت‌ها جهت جلب حمایت آنها از جنبش کارگری، آزادی زندانیان سیاسی، کمک به امر پناهندگی، سازماندهی شرکت در نشست سراسری نمایندگان شوراهای و سندیکاهای جهان و تلاش جهت جلب حمایت آنان از جنبش کارگری ایران بویژه کارگران نفت، تهیه مطالب متنوع در همبستگی با سایر جریانات، تهیه امکاناتی برای گسترش فعالیت در داخل و خارج کشور بوده است. از دیگر فعالیتهای این بخش از جمله تداوم دادن به فعالیت کتابخانه‌ها و تشکل‌های توده‌ای و دموکراتیک، انتشار نشریه و دادن اطلاعیه به زبانهای مختلف از جمله وظایفی بوده که این بخش انجام داده است. کنگره کم‌کاریهایی که در رابطه با تماس و ایجاد رابطه پایدار با احزاب و سازمانهای مختلف جنبش کارگری و کمونیستی سایر کشورها وجود داشت را مورد انتقاد قرارداد.

وجود نقاط ضعف قابل پیش‌بینی از جمله کیفیت محتملا پائین برخی مقالات و نوشته‌ها که میتواند در همکاری متقابل برطرف گردد، مثبت بوده و سعی شده تمام مقالات رسیده در جایگاه خودشان منتشر شوند. انتقادات وارد به این بخش در رابطه با مضمون و شکل نشریه در بخش اول گزارش ذکر شده است.

رادیو

رادیو یکی از مهمترین وسایل رابطه با توهدهاست. تجربه گذشته ثابت کرده که وجود رادیو بویژه برای ایران بسرعت، ارتباطات و روابط ما را با فعالین جنبش کارگری و رهبران عملی تأمین می‌کند. شورای مرکزی در تدارک عملی این نیازها گام‌هایی برداشته بود که کافی نبوده و قرار شد در این زمینه و نیز راه اندازی رادیوی سراسری برروی اینترنت نیز فعالیت‌هایی را در دستور قرار دهد.

همکاریها و اتحاد عملها

در این زمینه علاوه بر اتحاد عمل پایدار ما در چارچوب اتحاد چپ کارگری، رفقا به ابتکار خود در شهرها و یا کشورها به برخی اتحاد عملها و دادن اطلاعیه‌های مشترک با احزاب و سازمانهای مختلف اقدام کرده بودند که بعد از یک دوره فعالیت سیاسی مستمر، موقعیت و نیاز جنبش یکسری اتحاد عملها را الزامی ساخت. تحولاتی که در سطح ایران به وقوع پیوست تشکیلات ما را هم نسبت به وظایفی که در قطعنامه‌ها در رابطه با همکاری نیروها و... آمده بود، موظف کرد در این مورد اقدام کند و بویژه در مقابله با جریانات راست متزلزل و طرفدار جمهوری اسلامی دست به اقدامات مشترک بزند. در این زمینه از جمله دعوت از تعدادی از سازمانهای سیاسی برای برگزاری کنفرانسی پیرامون تحولات بعد از انتخابات بود که می‌باشد در مقابل جناح راست اپوزیسیون و طرفداران جمهوری اسلامی و روشنفکران متزلزل که از سوی رژیم و طبقاتی که با ائتلاف خود، خاتمی را روی کار آورده بودند، بروی صحنه می‌آمدند تا زمینه ذهنی و فرهنگی و سیاسی تحولات را توجیه و

توجه به محدودیتهای موجود، یکی از وسائل مهم تبلیغ و ترویج هم هست. و این وسیله زمانی کارآئی دارد که بر تمامی مراحل تهیه، تنظیم و توزیع آن نظم و تحرک لازم حکمفرما باشد. در این زمینه از این نظر که با مدرنیزه شدن سیستم توزیع اطلاعیه‌ها، هم اکنون دهد مرکز فرهنگی، رسانه گروهی، خبرگزاری و حزب و سازمان در داخل و خارج کشور همزمان اطلاعیه‌ها و اوراق تبلیغی ما را دریافت می‌کنند، مورد تقدیر شرکت کنندگان در کنگره قرار گرفت. اما کنگره توصیه کرد که این تلاشها باید حالت رقابت بخود بگیرد، بلکه اولاً میزان تاثیر آن و ثانیاً نحوه و سمعت انکاس آن در داخل، میان محافل کارگری، روشنگری و توده‌های مردم باید مدنظر باشد.

هالی

با توجه به اهمیت بخش مالی و وجود نواقص و نارسانیهای در این بخش، از اوایل سال گذشته در راستای تخصصی کردن حوزه‌های کاری، تعییراتی در این بخش بوجود آمد و حوزه جدید موظف شد، تا بخش مالی را متناسب با سیستم مدرن حسابداری سازماندهی نماید، تدارکات، مالی، تعیین بودجه تمامی ارگانها از هماهنگی تا کوچکترین واحد، نظارت بر مخارج، جمع‌آوری کمک‌های مالی، ایجاد امکانات انتفاعی و غیره بر عهده این ارگان و تنها از طریق مشورت با آن و جلب توافق آن صورت گیرد. این پژوهش تا مقطع کنگره نتایج مثبتی به همراه داشت که مورد تائید و تشویق قرار گرفت. بالاخره با طرح و بررسی موارد دیگر و نیز پیشنهادات شورای مرکزی و بحث و بررسی سایر پیشنهادات، کنگره موارد زیر را تصویب رساند.

تصمیمات

۱- طرح اجمالی پیشنهادی اساسنامه و برنامه برای آغاز بحث در سطح سازمان و جنبش بررسی شد و کنگره تصویب کرد که با تکمیل‌تر شدن این طرحها از سوی کمیسیون مربوطه، انتشار علنی یابند و تا کنگره دوم مبانی برنامه‌ای نشست نهم و سایر مواضع اتخاذ

توزیع
سیستم توزیع بعنوان یکی از بخش‌های حساس هر تشکلی محسوب می‌شود. در صورت وجود بی‌نظمی، کم‌کاری و نامنظمی در این بخش و نرساندن موقع انتشارات بدست خوانندگان، تمام خدمات بخش‌های دیگر نیز به هدر میرود.

در این زمینه بویژه مهم است که بدانیم نشریاتمان بعد از چاپ چگونه توزیع می‌شود؟ چه زمان ارسال می‌شوند؟ چه وقت دریافت می‌شود؟ چقدر هزینه بر میدارد؟ نظر و عکس‌العمل خواننده چه است و... تا بشود تیراژ واقعی نشریه، مخارج پست، ایجاد نظم و اطمینان از اینکه تعداد معینی از خوانندگان، نشریه را بطور منظم دریافت می‌کنند را بوجود آورد، تسهیل و تغییر سازماندهی ارسال، ایجاد رابطه مقابل بین دریافت‌کنندگان نشریات و رفقاء که موظف به رساندن موقع نشریات به آنها هستند، ایجاد رابطه مقابل برای نظرخواهی در مورد مقالات موضوع‌گیری‌ها، بودجه‌بندی دقیق و پاسخ‌گوئی مشخص و... از جمله مواردی است که یک شبکه منظم توزیع باید مدنظر قرار دهد. ما

از مدت‌ها قبل از این پژوهه نوسازی را در بخش توزیع آغاز نموده‌ایم که نیاز به همکاری بیش از پیش کلیه رفقا دارد تا به یک توزیع ایده‌آل، منظم و مدرن ارتقا یابد. اما انتقاداتی بطور مشخص در زمینه توزیع، هم به مرکز توزیع و هم به مراکز فرعی‌تر توزیع و رفقاء که برای توزیع، بیش از یک شماره نشریه دریافت میدارند، وارد شد. از این رو با وجود اینکه توزیع با تلاش رفقاء دست اندکار بهتر شده و نظم بیشتری بخود گرفته است، اما هنوز، در رساندن نشریه به مراکز و محافل و آدرس‌های مختلف در داخل، یافتن راه‌های کم‌هزینه کردن توزیع، تحقیقات و تلاش‌های لازم انجام نگرفته است. برآورد مخارج توزیع کل، ارسال موقع گزارشات توزیع دارای کمبود است.

توزيع اطلاعیه‌ها

توزیع منظم و موقع اطلاعیه‌ها و بیانیه‌ها، اهمیتی بمراتب بیشتر از توزیع سایر انتشارات دارد. در شرایط کنونی اطلاعیه، نه تنها یکی از مهمترین ابزار افشاگری سیاسی محسوب می‌شود، بلکه با

بیشترین اولویت به این بخش، در برطرف کردن موانع موجود حرکت سازمان برای گسترش فعالیت سازمانگرانه در میان کارگران و زحمتکشان تلاش کند.

ارتباطات

همانطور که در اول گزارش ذکر شد، شرایط ویژه، مشکل مالی و کمبود قادر مانع عمله گسترش موقع برنامه‌ها و ایده‌های ما بوده است، ولو اینکه حقانیت برنامه و درستی راهمان و صادقانه بودن تلاش‌هایمان که طبقاتی بودن یکی از جلوه‌های بارز آن است، خود امکان پروسه نوسازی و نزدیکی و پیوستن گروه‌ها و افراد همنظر را فراهم می‌نماید. تأمین مالی برگزاری نشست‌ها و انجام گفتگوها در این حوزه هم از مشکلات شورای مرکزی بوده است. که این موضوع نقاط ضعف آنرا نمی‌پوشاند. در این رابطه البته دست همه رفقة برای بحث و گفتگو و مذاکره با رفقاء سازمان و همنظر در محل کار و زیست باز بوده است. بنابراین در جذب افراد و گروه‌ها بر اساس چارچوب حداقل نظری اعلام شده محدودیتی بجز آنچه شامل همه ما می‌شد نبود. همه جا می‌شد رفقة را نسبت به شرکت در ساختمان نظری و تشکیلاتی تشکل دعوت به همکاری کرد (در اینجا البته منظور رفقاء هستند که به لحاظ امنیتی نیز مشکلی نداشته باشند). لازم به یادآوری نیست که ۲۷ تشكیلات ما از دل سازمانی بدر آمده که سال قبل تأسیس شده است. ما با دریابی از انسانهای با تجربه، کارکرده و کمونیست که در عین حال ریشه‌های عمیقی در اجتماع ایران دارند مواجه هستیم که باید راه تبادل نظر، همکاری و همپیوستگی با آنها را پیدا کرد. در این رابطه تلاش‌های پرثمری انجام گرفته که گزارش کامل‌تر آن در جزو درونی آمده است و از طرف کنگره انتقاداتی نیز از جمله در رابطه با کم‌کاری در ایجاد زمینه‌های بهم پیوستن رفقاء پراکنده سازمان و یا گروه‌ها و محافل متعلق به این طیف (طیف اقلیت) وارد شد که قرار شد در این زمینه اقدامات مشخص‌تری انجام پذیرد.

تبديل شدن به يك تشكيل طبقاتي و مدافعي جنبش کارگری را تصويب نمود، کنگره همچينين به گسترش مبارزه ايدئولوژيک کمونيستها در «اتحاد چپ کارگری» در راستاي حل بحرانها، اختلافات و انحرافات جنبش کمونيستي و ايجاد زمينه‌های وحدت و انسجام آن تاكيد نمود.

۷- امور مالي : مسئول بخش مالي سازمان با ارائه گزارش سالانه و ترازيانمه کتبی و شفاهی و پاسخ به سوالات، کنگره را در جريان درآمدها و مخارج سازمان قرار داد و سپس کميسيون ويزه بازرسی از سوی کنگره انتخاب و به بروسي دفاتر مالي پرداخت و گزارش بخش مالي به تائيد کنگره رسيد.

۸- در پایان انتخابات شورای مرکزی سازمان با رای مخفی شركت‌کنندگان انجام گرفت و تمیه پیامها به شورای منتخب واگذار گردید. سپس کميسيون مرکزی بازرسی انتخاب شد و شركت کنندگان در کنگره با سروд انتراپرایزونال با موفقیت به اجلاس خود پایان دادند.

در پایان اجلاس، بيست و هفتمين سالگرد تأسيس سازمان و نوزدهمين سالگرد قيام پرشكوه بهمن ماه جشن گرفته شد.

شرکت کنندگان در کنگره در سالني که با تابلوهای از مارکس، انگلش، لين و جانباختگان سازمان و پرچم سازمان مزين شده بود، به سرودخوانی ورقض و پايكوبی پرداختند.

۸ اسفند ماه ۱۳۷۶، شورای مرکزی اتحاد فدائيان کمونيست

آموزش و پرورش اعضا و کادرهاي توانا به اداره امور و رهبری مدبرانه سازمان و فقدان رهبران عملی جنبش بوده است. برای فائق آمدن بر این ضعفها که از طرف کمونيستهاي سازمان هميشه مورد انتقاد جدي قرار گرفته است، مقرر شد تا بموازات فراهم آوردن ملزمات اين امر، برنامه آموزشي و مطالعاتي معطوف به برنامه و اساسنامه و تعين استراتژي و تاكتيکها بر اساس مطالعه شرياط ايران و جهان، بصورت زمانبندی شده در دستور قرار گيرند، كنفرانس‌هائي بمنظور تبادل نظر، انتقال تجربيات و جمعبندی نظرات برگزار گردد و پرورش اعضا و کادرهاي توانا به شعار عملی اين دوره تبديل شود.

۵- کنگره مقرر کرد تا با توجه به پراکندگي نيزوها، با مدرنيزه کردن وسائل ارتباطي و ارتقاي تواني اعضا در استفاده از اين وسائل، در تبلیغ و ترويج، بسط دموکراسی درون تشکيلاتي و تامين امكان مشارکت بيشتر عموم اعضا در سياست‌گذاري و هدایت فعاليه‌هاي سازمان با استفاده از اين وسائل، مدد نظر شوراي مرکزی سازمان قرار گيرد.

۶- بحث حول اتحاد چپ کارگری يکي ديگر از مباحث کنگره بود که با ارائه گزارش از سوی نماینده سازمان و عضو هماهنگي اتحاد چپ کارگری، آغاز شد و کنگره با تاكيد بر مصوبات و خط و مشی تاکنوبي سازمان در اين خصوص، با ۸۵٪ آرای شركت‌کنندگان در کنگره حضور و تلاش سازمان برای رفع موانع آن در جهت

شده همچنان چارچوب برنامه‌اي و اساسنامه‌اي سازمان را تشکيل دهند.

۲- سياست سازمان در راستاي نوسازی و وحدت جنبش کمونيستی مورد بحث و بررسی کنگره قرار گرفت و با توجه به انتقادات و پيشنهادات کنگره قطعنامه مصوب نهمين نشست سازمان با تأكيد بيشر تأييد شد. قرار شد با تعين اولويتها، در اين زمينه تلاش بيشر انجام پذيرد. در اين راستا تصويب شد که نشرие «بهپيش در راه نوسازی و وحدت جنبش کمونيستي» به مباحثات همه نيروهای جنبش کمونيستي تعلق داشته باشد.

۳- سپس رئوس وظایيف در راستاي مواضع پايه‌اي سازمان تعين شد و کنگره با تأييد فعاليت گستره در خارج کشور در جهت افشاري جمهوری اسلامي و جلب حمایت از جنبش کارگری و توده‌هاي زحمتکش مردم ايران، به تلاش جهت تدارك امکانات تبلیغی و ترويجی و سازمانگرانه در کشور و ايجاد پيوند نزديک با جنبش کارگری تأكيد کرد.

۴- نوسازی و پرورش اعضا و کادرهاي مسلط به سوسياليسم علمي و برنامه و اساسنامه، منضبط و قادر به رهبری و اداره امور سازمان در حوزه‌هاي مختلف فعاليت آن، يکي از مهمترین مباحث کنگره بود.

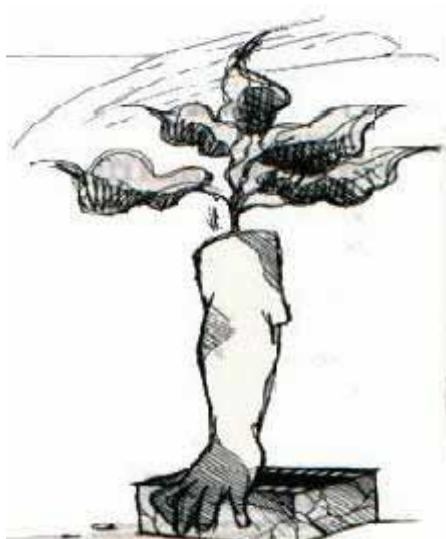
يکي از مشكلات و ضعفهای اساسی جنبش کارگری و کمونيستی و سازمان ما در شرياط سلطه پوپوليسم و اپورتونيسیم، شکل گيری بوروکراتیسم و «رهبران» جدا از توده و فقدان

اطلاعیه

برگزاری اولین پلنوم شورای مرکزی اتحاد فدائيان کمونيست

بعد از پایان کنگره اول که در بهمن ماه ۱۳۷۶ برگزار گردید، شورای مرکزی منتخب کنگره، اولین پلنوم خود را در حضور و نظارت و مشاورت آزاد شركت کنندگان در کنگره برگزار کرد. اين پلنوم ضمن بورسي وظایيف، تعين اولويتها و تقسيم وظایيف و مسؤولیت‌ها، با انتخاب هيأت اجرائي شوراي مرکزی، مسئول هماهنگی و اعضاي هيأت تحريري نشريات، به اجلاس خود پایان داد.

شوراي مرکزی
اتحاد فدائيان کمونيست
۱۳۷۶ اسفند ماه

گزارش سیاسی ایران و جهان

گردد. این امر بدون شک در آینده مقاومت شدیدتر آمریکا، راپن و حتی روسیه را در پی خواهد داشت که امکانات رویاروئی نظامی بلوکهای امپریالیستی، این غولهای مالی و میلیتاریستی جهان را هرچه بیشتر تقویت خواهد کرد.

*

یکی دیگر از نتایج سیاسی و اجتماعی تحولات اخیر، تضعیف فزاینده نقش اقتصادی - سیاسی دولتهای ملی و بهمراه آن، زوال قطعی «دولت رفاه» سرمایه داری است.

اگر تاکنون دولتهای ملی می‌توانستند از طریق اختیاراتی نظیر تعیین سیاستهای مالیاتی، تنظیم مقررات گمرکی و کنترل ارز داخلی در اتخاذ برخی هدفهای عمومی اقتصادی نقش کم و بیش مهمی داشته باشند، اکنون با از دست دادن کامل این اختیارات و محو شدن تدریجی هرگونه کنترل دولتی بر پول، این دولتها حتی در امر تنظیم تقاضا و تامین هزینه‌های اجتماعی نیز مستacksonه اند. بدین ترتیب دولتهای ملی آخرین ابزار اعمال قدرت اقتصادی خود را از دست داده و از پیشبرد هرگونه سیاست مستقلی باز می‌مانند.

این واقعیت امروز بویژه در اروپای غربی که زمانی مظہر «جامعه رفاه» و الگوی دولتی سوییال دمکراسی بشمار میرفت، بارز و برجسته است.

از سوی دیگر اگر در این جوامع دولتهای ملی پیش از این قادر بودند از طریق بانک مرکزی خود بر امور مالی کشور کنترل و نظارت کنند، اکنون اما بانک مرکزی هریک از این ممالک صرفاً شعبه‌ای محسوب می‌گردد که (SEBC) از بانک مرکزی اروپا بر اساس نیاز و تشخیص سرمایه مالی، عملای میتواند هر سیاست اقتصادی و مالی دلخواهی را به دولت و دولتمردان اروپائی دیکته کند.

ماهه ۱۰۷ معاهده ماستریخت، فاتحه مرگ دولتهای ملی را با چنین جملاتی می‌خواند: نه بانک مرکزی اروپا، نه هیچیک از بانکهای مرکزی ملی و نه هیچ عضو دیگر ارگانهای تصمیم‌گیرنده ملزم نیست از دستورات نهادهای اروپائی، حکومتی یا دولتهای عضو

از سیاهترین دورهای تاریخی است. در سراسر تاریخ هیچگاه امکانات و شرایط مادی صلح و رفاه و خوشبختی بشریت اینچنین به وفور مهیا نبوده و با اینحال، هرگز جامعه انسانی تا این درجه به پرتگاه بربیت و تباہی سوق داده نشده است. زیر سلطه جنون‌آمیز سرمایه، هیولای جنگ و ویرانی و محرومیت از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب، بر حیات و سرزنشت صدها میلیون انسان سایه افکنده است؛ بیش از شصت کشور جهان درگیر جنگ و نزاع داخلی و خارجی اند؛ ۲۷ میلیون نفر جنگ زده، خانه و کاشانه خود را رها ساخته و آواره کمپ‌ها و دشت و بیابان شده‌اند؛ ۷۸۰ میلیون تن از مردم جهان گرسنه‌اند و همه‌ساله بیش از ۱۲ میلیون کودک در اثر فقر و گرسنگی هلاک می‌شوند. این منظره سیا، بیلان حاکمیت بلا منازع سرمایه و ارمنان «نظم نوین» جهان بورژوائی برای بشریت متمدن است. نظمی که مصمم است هرج و مرج و جنگ و غارتگری را در ابعادی عالمگیرتر مستقر سازد.

*

موضوع دیگری که در تحلیل ما از اوضاع جهان سرمایه داری حائز اهمیت است و بایستی مورد توجه قرار گیرد، مسئله بهم خوردن موازنه نیروی سایق و ضرورت بازتقسیم جهان بر پایه تناسب قوای جدید انحصارات امپریالیستی است.

تشکیل بلوک‌بندیهای جدید امپریالیستی سرفصل تازه‌ای از رقابت و مبارزه بر سر تجدید تقسیم جهان را باز گشوده است. یورش اخیر این بلوک‌بندیهای متضاد به بازارهای بورس جهان بویژه در مکزیک و پیس آسیای جنوب شرقی (که طی آن «بیرها» و «اژدها»های آسیا یک شبه بلعیده شدند) تنها پیش درآمد حملات و سقوط‌های مالی آتی است.

در ضمن اگر بریتانیای کبیر قوه برتر سرمایه داری قرن نوزدهم بود، اگر ایلات متعدد آمریکا ابرقدرت سرمایه در قرن بیست محسوب می‌گردد، اینک بلوک متعدده اروپا در تلاش است که به نیروی معظم سرمایه‌داری جهانی در قرن بیست و یکم تبدیل

جامعه بحران‌زده سرمایه داری در آستانه هزاره سوم آبستن تحولات و تنشهای بزرگی است که عالم آن را میتوان بوضوح در چهارگوش جهان مشاهده کرد. تحلیل صحیح اوضاع سیاسی امروز جهان و چشم انداز رویدادهای آتی آن، قبل از هر چیز مستلزم بررسی و شناخت تغییر و تحولاتی است که بلحاظ کیفی در نیروهای مولده سرمایه داری بوقوع پیوسته است.

*

این تغییر و تحولات که خود حاصل ادغام کامل علوم و تولید و نتیجه برقراری اصل سیبریتیک بجای اصل مکانیک در پروسه تولید است، موجبات رشد و توسعه بی‌سابقه نیروهای تولیدی را فراهم نموده و ساختار رشد صنعتی و تولیدی سرمایه داری را دگرگون کرده است.

بواقع همانگونه که انقلاب صنعتی از اواسط قرن هیجدهم با ماشین بخار و دستگاههای ریسندگی و بافتگری اش بتدیرج شیوه تولید مانوفاکتوری را بلحاظ فنی متحول ساخته و سرانجام در اواسط قرن نوزدهم با ماشینیسم و صنایع بزرگ خود تقسیم کار

مانوفاکتوری را از هم پاشیده بود؛ بهمان سان انقلاب علمی و تکنولوژیک نیز از نیمه دوم سده بیست با اثری اتمنی و بیولوژیکی و روبوتیک، شیوه تولید صنعتی را دگرگون نموده و با سرعتی چشمگیر و تنها در طول دو دهه، تقسیم کار ناشی از

انقلاب صنعتی را کاملاً زیر و رو کرده است. در این تقسیم کار اجتماعی است که هرگونه اختلاف اساسی میان کار فکری و یدی از بین میرود، روابط ارزشی به تمامی حوزه‌های فعالیت اجتماعی بسط می‌یابد؛ اشار مختلف خرد بورژوازی بیش از پیش به صفواف طبقه کارگر رانده می‌شود و لذا مدام بر کمیت و کیفیت طبقه کارگر افزوده می‌گردد.

*

پدیده مهم دیگر دنیای امروز، جهانی شدن اقتصاد است. این امر بهمان میزان که سرآغاز دوران طلائی دیگری برای سرمایه داران و سلاطین مالی محسوب می‌گردد، بهمان اندازه برای صدھا میلیون انسان کارگر و زحمتکش طیعه یکی

جامعه بر همگان و از جمله بر بخش مهمی از بورژوازی حاکم نیز اثبات شده است. روزی نیست که طبقه کارگر برغم تداوم جو ترور و سرکوب دست به شورش و اعتصاب نزدیک؛ روزی نیست که دانشجویان و روشنفکران جامعه ضد رژیم دیکتاتوری و اختناق مذهبی مبارزه نکنند؛ روزی نیست که صدای اعتراض زنان علیه پایمال شدن حقوق شان بگوش نرسد و نسل جوان تنفس و اتزجار خود را از مظاهر جامعه اسلامی بنمایش نگذارد. از سوی دیگر امروزه رژیم اسلامی در موقعیتی قرار گرفته که آخرين بقایای پایگاه اجتماعی خود را از دست داده و حتی بخش وسیعی از «امت حزب الله» نیز در برابر آن صفت آرائی کرده اند.

در چنین شرایطی است که بخش رشدیابنده ای از بورژوازی حاکم، نه فقط نظام مبتنی بر ولایت فقیه را ضامن امنیت و حفظ حاکمیت سرمایه نمی باید بلکه اساسا دائره مناسبات اجتماعی موجود را مانعی بر سر راه رشد و توسعه سرمایه های خویش تلقی میکند و از همین‌رو خواهان اصلاحاتی در ساختار حکومتی است.

این بخش از طبقه بورژوازی اینک خود را نه تنها در میان سران و دست اندکاران رژیم سازمان داده است، بلکه همچنین پشتیبانی وسیع اپوزیسیون بورژوازی و محافل امپریالیستی را بخود جلب کرده و لشکری از خودفروختگان سیاسی را نیز برای جلب حمایت توده های مردم اجیر و بسیج نموده است.

افشای ماهیت فریبکارانه شعارهای این بخش از بورژوازی و پرده برداری از تلاش ضدانقلابی جریاناتی که با حمایت پوشیده و آشکار از این جناح، عملا به نجات جمهوری اسلامی و دفاع از نظام سرمایه داری برخاسته اند، یکی از مهمترین وظایف ما در شرایط کنونی است.

ما همچنین بایستی هرچه بیشتر این واقعیت را به توده های کارگر و زحمتکش گوشزد کنیم که تلاشهای استحاله طلبان در ایران تا آنجاییکه به اوامر و نیازهای سرمایه جهانی مربوط میشود، امری جدی و ضروری است و سردمداران رژیم جمهوری اسلامی قادرند در این راه نه از اصل ولایت فقیه که از تمامی «اصول الدين» شان گذشت کنند. معهداً گرایش روز افرون سرمایه جهانی به سمت ارتتعاج سیاسی بیانگر این حقیقت است که بورژوازی ایران

کشورهای پیشرفته سرمایه داری افزوده شده است؛ سطح دستمزد کارگران این کشورها آشکارا زیر پا گذاشته میشود؛ سنديکاليسنها و کارگران مبارز هدف مقنم بیکارسازی ها واقع می گردد و در اوج بیکاری زنان و مردان کارگر، استثمار میلیونی کودکان در قلب اروپا رواج و گسترش می باید.

*

در برابر ستم وحشیانه ای که سرمایه به توده جهانی روا کرده و میکند، طبقه کارگر جهانی نیز متقابل با ترکیب و آرایش نوینی پا به عرصه مبارزه گذاشته است.

در آمریکا، جنبش کارگری این کشور پس از چنین دهه شکست و عقب نشینی سرانجام به یک پیروزی تاریخی دست مییابد. در آسیا، در آمریکای لاتین و سراسر اروپا و بویژه در فرانسه، آلمان، ایتالیا و بلژیک جنبشها کارگری در حال رشد و گسترش اند. در همین حال دهها میلیون بیکار اروپایی از حالت تسليم بدر آمده و با سازماندهی خویش، به مقاومت و مبارزه علیه سرمایه داران روى می آورند.

در همه ممالک، پیکار انقلابی طبقه کارگر علیه نظم جهانی سرمایه داری رو به اعتلاست.

*

آنچه در رابطه با اوضاع و احوال سیاسی جامعه ایران جلب توجه میکند، قبل از هرچیز تلاش جدی و یسابقه یک بخش از بورژوازی حاکم بمنظور اجرای یکرشته تغییر و اصلاحات در ساختار حکومتی جمهوری اسلامی است.

این تلاش که در حقیقت از زمامداری رفسنجانی و عمدتا با هدف جلب سرمایه های داخلی و خارجی آغاز شده بود، بویژه پس از آخرین دور انتخابات ریاست جمهوری و با روی کار آمدن خاتمی، بعد تازه ای بخود گرفته و از همینرو تب و تاب شدیدی را در محافل اپوزیسیون بورژوازی داخل و خارج کشور دامن زده است.

مضمون واقعی این تلاشها اگرچه در متن تحولات عمومی دنیای سرمایه داری و گرایشات سرمایه جهانی قابل درک و بررسی است؛ با اینهمه بایستی در این مورد به چند نکته مهم اشاره نمود. نخست آنکه پس از گذشت قریب دو دهه از حاکمیت رژیم جناحیتکار جمهوری اسلامی، ناتوانی این رژیم در حل کوچکترین مضلات سیاسی و اقتصادی

و یا هر ارگان دیگری تعیت کند. بعارت دیگر، از این پس حتی کوچکترین تصمیمات و سیاستهای اقتصادی جامعه را نیز نه نمایندگان پارلمان یا اعضای دولتها می بلکه سلاطین مالی بازارهای بورس اتحاد خواهند کرد.

*

در چنین شرایطی است که موج عظیم خصوصی سازی مطابق برنامه و نقشه های صندوق بین المللی پول و بانک جهانی بالا گرفته و هیچ بخش اقتصاد دولتی از تاراج سرمایه داران و سوداگران مالی در امان نمانده است.

در مناطق و کشورهای تحت سلطه از آفریقا و خاورمیانه گرفته تا آمریکای لاتین و خاور دور، مهمترین بخش های اقتصاد نظیر معادن، انرژی، ارتباط تلفنی، خدمات عمومی، زمین و جنگلهای، یکی پس از دیگری به تملک خصوصی سرمایه داران داخلی و خارجی در می آیند.

در کشورهای بلوك شرق سابق، تاکنون بیش از ۲۰۰ هزار موسسه بزرگ تولیدی خصوصی شده اند و هم اینک غارت و تاراج ثروتهای عمومی در این کشورها، با سرعت خصوصی کردن ۸۰۰ موسسه تولیدی در ماه به پیش می رود.

در آمریکا و اروپای غربی نیز همین روند با شدت و حدت تمام جریان دارد. در آلمان، انگلیس فرانسه، ایتالیا، اسپانیا، هلند، دانمارک، سوئد، اتریش، نروژ، فنلاند، پرتغال و یونان صدها شرکت بزرگ و خدمات عمومی نظیر پست و راه آهن و برق و گاز با ارزشی بیش از ۲۰۰ میلیارد دلار و با میلیونها کارگر شاغل، در معرض غارت و چپاول بخش خصوصی قرار گرفته اند.

*

یکی دیگر از عوارض موندیالیزاسیون و جهانی تر شدن اقتصاد سرمایه داری، گسترش فشارهای اقتصادی و سیاسی به طبقه کارگر کشورهای پیشرو صنعتی است.

سرمایه جهانی اگر از یک جنبه در جهت کاهش اختلاف شمال و جنوب گام برداشته باشد، همانا از این جهت است که بسیاری دستاوردهای تاریخی طبقه کارگر را باز پس گرفته و از این طریق دامنه بیکاری، فقر و فلاکت عمومی و بی حقوقی مطلق جنوب را به سرتاسر شمال شروع نموده. طی سالهای گذشته میلیونها نفر به تعداد بیکاران

پیام اولین کنگره فدائیان کمونیست به کارگران ایران!

رفقای کارگر . کارگران مبارز!

اگر سال گذشته را سال برآمد جنبش کارگری بنامیم، اغراق نگفته ایم. اکنون که اجلاس کنگره ما رو به پایان است، ده ها اعتصاب، تظاهرات و اعتراض کارگری در جریان است. طلبه های جنبش کارگری، در مقابل با بحران اقتصادی، بیکاری و گرانی و سرکوب و ستم و استثمار حاکم بر کشور، امیدواری بزرگی را برای تمامی مردم زحمتکش ایران بویژه اشار محروم جامعه، به ارمغان آورده است.

بیجهت نبود که رهبران جمهوری اسلامی تلاش کردند تا با توصل به نتایج انتخابات ریاست جمهوری و با برآ انداختن قیل و قال تبلیغاتی، نگذراند صدایتان بگوش کارگران و توده های بجان آمده مردم ایران که مبارزات شما تنها نقطه امید آنها به رهاییست، برسد.

نشریات، روزنامه ها و رسانه های گروهی وابسته به رژیم و اپوزیسیون طرفدار آنرا اجیر کردند تا اخبار مبارزات شما در نشریات شان، محلی از اعراب نداشته باشد. در عوض همه را سرگرم بازیهای بکنند که همیشه در جمهوری ننگ و نکت وجود داشته و خواهد داشت.

اما پژوهک مبارزات و صدای شما کارگران مبارز، از ورای پرده زخمی که بر آن هایل نموده و مینمایند، همه جا طینین افکده است.

امروز مبارزات شما علیه بیکاری، گرانی، و خواسته های شما مبنی بر حق تشكیل، مسکن، بهداشت، بیمه، حق اعتضاب، تظاهرات، آزادی بیان و ... نه تنها دفاع از حقوق برق کارگران است، بلکه دفاع از حقوق اولیه آن اکثریت محرومی است که علی رغم ده پانزده ساعت کار طاقت فرسای روزانه، اما قادر به تأمین مایحتاج اولیه زندگی خود هم نیستند. مبارزات شما نه تنها مبارزه در محدوده کارخانه و مراکز کارگری، بلکه مبارزه با آن اقلیت محدود و ثروتمندیست که با حمایت دولت که خود سرمایه دار بزرگیست، خون مردم را در شیشه کرده اند و تمام دستگاه جهنمی ظلم و ستم و شکنجه و زندان و نیروهای امنیتی، پاسدار و کمیته چی را برای سرکوب شما زیر فرمان دارند. پس مبارزات ما ناگزیر از حدود مبارزات صنفی پافراتر مینهند و به مبارزه سیاسی و همه جانبه علیه طبقه حاکم گره میخورد.

اما مبارزه پراکنده ما بانظمایی که حتی حاضر نیست ابتدائی ترین خواستهای ما را برسمیت بشناسد، هرچند هم را دیگر بوده باشد، کار بجائی نمیرد.

چاره کارگران وحدت و تشکیلات است

تشکیلاتی که هم پاسخگوی مبارزات صنفی ما باشد، یعنی تشکیلات های اتحادیه ای نظری اتحادیه ها، سندیکاهای و کمیته های کارخانه و غیره و هم تشکیلاتی که در سطح سیاسی و سراسری ما را متشکل کند؛ نظری احزاب و سازمانهایی که کارگران پیشو و کمونیست را در خود متشکل میکند و مبارزه طبقاتی کارگران را در مقابل سایر طبقات و احزاب متعلق به آنان، سازماندهی و رهبری میکند.

علاوه، ما کارگران باید خود را برای اشکال دیگر سازماندهی و مبارزه نیز مجهز کنیم و ضمن استفاده از هر روزنه و امکانی برای به کرسی نشاندن خواستهایمان، خود را برای سازماندهی اعتضابات، اعتضابات تظاهراتی، اشغال کارخانه، ایجاد کمیته های مخفی کارخانه، سازماندهی شوراهایا، یادگیری اشکال قهرآییز مبارزه، سازماندهی قیام و بدست گرفتن امور کشور و ... مجهز کنیم.

تجربه قیام بهمن ماه ۱۳۵۷ و قیامهای پیروزمند و شکست خورده تاریخ، نشانگر آنست که بدون آمادگی همه جانبه طبقه کارگر، هیچگونه تضمینی برای پیروزی قیام و حتی حفظ دست آوردهای نیم بند آن هم امکان پذیر خواهد بود و چه بسا قیام و جانشانی توده ها به استقرار ارتتعاج دیگری منجر شود.

ما کارگران و روشنگران کمونیست متشکل در اتحاد فدائیان کمونیست، بمثابه بخشی از پیکره عظیم جنبش کارگری و کمونیستی ایران بارها گفته و باز هم میگوئیم که هیچ سازمان، حزب و گروه و دسته و قشر و فرقه ای با صلاحیت تر و قدرتمندتر از نمایندگان شوراهای کارگران و دیگر زحمتکشان، یعنی نمایندگان اکثریت مردم نیست که سرنوشت سیاسی کشور را در دست گیرند و جامعه را به سمت آزادی و عدالت اجتماعی هدایت کنند. هیچ نیروی اجتماعی را یارای آن نیست که در شرایط مطلوب بفوریت طبقه کارگر به تشکیل چین قدرت آزاد و متکی به ارگانهای توده ای مبادرت ورزد و جامعه را در راستای تحقق مطالبات اهداف و آرمانهای انسانی هدایت کنند.

رفقای کارگر! ما کارگران و روشنگران شرکت کننده در نخستین کنگره فدائیان کمونیست، درودهای گرم خود را نثار شما میکنیم و در راه رزمی مشترک و متحد علیه سرمایه دستان شما را بگرمی میفرشانیم.

شرکت کنندگان در نخستین کنگره لاجد فلیلان کمونیست

بهمن ماه ۱۳۷۶

حتی در صورت استحاله «لیبرالی» رژیم، در قبال نیازهای دمکراتیک جامعه و مطالبات رفاهی توده مردم هیچ پاسخی جز خشونت و سرکوب و کشتار نخواهد داشت.

از سوی دیگر بایستی توجه داشت که تلاش های اصلاح طلبانه بخشی از بورژوازی ایران، اگرچه با هدف حل بحران حکومتی و تثیت نظام موجود انخاذ شده اند، لیکن از هم اکنون به بحران عمیقتری در درون حاکمیت دامن زده و شرایط نابودی رژیم جمهوری اسلامی را بیش از پیش فراهم می سازد. تشدید مبارزه انقلابی برای سرنگونی این نظام و برچین کامل بساط سرمایه دارانی که خاتمی مظهر و سمبول ترقی خواهانشان محسوب میگردد، محور سیاستهای ما و همه فعلیان جنبش کمونیستی است. مبارزه سرسرخ طبقاتی در پیش است و جنبش کمونیستی باید با تکیه بر نیروی لایزال طبقه کارگر، با پرچم استقرار دولت کارگری، الغاء مالکیت خصوصی بورژوازی و برقراری مالکیت اجتماعی بیش از هر زمان دیگری خود را برای برپانی انقلاب سوسیالیستی آماده کند.

کمک های مالی خود را به حسایهای ذین واریز و قیچ آن را به همراه کد دلخواه خود، برای ما بفرستید.

در داخل سوئد:

EFK

Sparbanken

Clearingsnr: 8201-6

Kontonr: 4438657-1

خارج از سوئد:

EFK

SWEDBANK

S-404 80 Göteborg

Sweden

Clearingsnr: 8201-6

Kontonr: 448657-1

۱۹ بهمن ماه، بیست و هفتمین سالگرد تاسیس سازمان و ۳۲ بهمن ماه، نوزدهمین سالگرد قیام پرشکوه بهمن ماه را گرامی می‌داریم

زیر چتر درخواستهای عموم خلقی و در حالت رکود مبارزه طبقاتی می‌توانست دوام بیاورد. بنابراین با رشد نظام سرمایه داری و تشید مبارزه طبقاتی، و پرچمداری مبارزه علیه شاه بوسیله اقشار دیگر اجتماعی از جمله مذهبیون، آنرا بالاجبار به اجزای تشکیل دهنده خود تقسیم کرد و با وجود تلاش و کوشش و جانفشانی کمونیستهای این جنبش، قادر نشد به پیوند منطقی با کارگران و زحمتکشان و روشنفکران و جوانان برخاسته از این طبقات مادیت بخشیده و به نیاز واقعی جنبش انقلابی به یک حزب پیشو اکارگری جهت پیروزی قیام ۲۲ بهمن ماه ۵۷ در راستای منافع کارگران و زحمتکشان مادیت بخشید.

امروز که ۲۷ سال از حیات سازمان می‌گذرد، علی رغم کشتار فدائیان در دو رژیم شاه و شیخ و با وجود پراکندگی حاکم بر حیات آن، هنوز بخشی از وظایف مبارزه برای آزادی، بهروزی و سوسیالیسم در کشور ما بر دوش همین نیروهast است که پیش برده می‌شود و با توجه به پایگاه اجتماعی و نقش تاریخی آن، طبیعی است که اتحاد فعالین آن، این بار نه بر محور نام و یا ایده‌های عام مبارزه، بلکه بر محور و بنیادهای سیاسی، نظری و در انتباق با منافع طبقاتی در شکل احزاب و تشکلهای تعریف شده، می‌تواند از ابهامات بیشتر جلوگیری کرده و در راستای نهادی شدن تشکل و تحزب براساس برنامه طبقات اجتماعی در ایران که یکی از دلایل سیاسی شکست پی در پی جنبش‌های انقلابی و اجتماعی در ایران است یاری رساند. تردیدی نیست که افراد، مخالف، شخصیت‌ها و سازمانهای کمونیست نیز باید در راستای وحدت جنبش کمونیستی به پراکندگی در صفو خود پایان دهند و از طریق نقد گذشته، اتکا به مارکسیسم و اتکا به جنبش کارگری به وحدت اصولی خود مادیت بخشند و در راستای پیروزی طبقه کارگر و برقراری سوسیالیسم و کمونیسم گام بردارند.

شکست قیام شکوهمند توده‌های زحمتکش و رنجیده ایران در ۲۲ بهمن ۵۷ نشانداد که بدون وجود و حضور احزاب سیاسی و طبقاتی، عظیم ترین قیام‌ها ولو با شرکت میلیونها نفر، چه زود می‌تواند توسط ارتیاع به شکست کشیده شود. در سالگرد ۱۹ بهمن ۴۹، حمامه سیاهکل و ۲۲ بهمن ۵۷، قیام پرشکوه توده‌های کارگر و زحمتکش مردم، تلاش کیم تا با درس‌گیری از مبارزات پر فراز و نشیب طبقه کارگر و توده‌های مردم و با درس‌گیری از ۲۷ سال مبارزه علیه ارتیاع و ارتیاع خانگی، مصممه در راه پیروزی آزادی بر اهربین ارتیاع و پیروزی سوسیالیسم بر سرمایه داری و انسانیت بر دیو بربریت گام برداریم.

حمامه پرشکوه سیاهکل و قیام پرشکوه بهمن، در تاریخ جنبش کارگری و کمونیستی ما روزهای فراموش ناشدنی هستند. درست بیست و هفت سال قبل، بنیانگذارن سازمان ما، در پاسخ به الزامات آن مقطع از رشد و تکامل جامعه و سطح مبارزه طبقاتی و بر پایه نقد احزاب اپورتونیست، بمنظور ایجاد پیشگام جنبش کارگری و انقلابی ایران، قدم به میدان مبارزه ای سخت و خونین نهادند. طی مدتی کمتر از هشت سال تلاش و کوشش و نبردی بی امان علیه ارتیاع حاکم، نشان دادند که پیشاهمگی بهتر، رزمنده‌تر، مقاومتر، پیکارجوتر، انسانی‌تر و آینده‌سازتر از پیشاهمگ طبقه کارگر نیست.

فادایان کمونیست و رزمنده، علیرغم اشتباہات و انحرافاتشان، پاسخ عملی خود را نسبت به نیازهای آن مرحله از مبارزه طبقاتی با شایستگی و از جان گذشتگی دادند. همین، جنبش فدائی را به یک جنبش اجتماعی تبدیل کرد و از لحاظ تاریخی به جایگاهی رساند که در جریان رشد آگاهی و برآمد مبارزه طبقاتی، از حمایت و پشتیبانی توده‌های مردم برخوردار شد. «فادایی» نه تنها مورد حمایت توده‌های مردم واقع شد، بلکه آگاهترین نیروهای فرهنگی جامعه، برجسته ترین شخصیتهای شعر و ادب و هنر به سویش روی آوردن و بخاطر اهداف و آرمانها و از جان گذشتگی اعضایش در مبارزه بخاطر آزادی و عدالت اجتماعی در صفو خوش به مبارزه پرداختند. جنبش فدائی از دانشگاهها و مدارس به کارخانه‌ها، مزارع و دورافتاده ترین و محرومترین مناطق کشور گسترش یافت و هزاران کارگر و زحمتکش را بسوی خود جلب نمود. این میسر نبود مگر به همت کمونیستهایی که تنها تئوری نبافتند، بلکه به آنچه که می‌اندیشیدند، عمل می‌کردند. جنبش فدائی هرچند که از همان آغاز جنبشی بود با هدف سوسیالیسم و متعلق به جنبش کارگری، معهذا چه بواسطه شرایط و سطح رشد و تکامل جامعه و چه بلحاظ تأثیرپذیری از اوضاع جهانی و اختلافات و انحرافات جنبشهای کمونیستی و انقلابی آن دوره و چه بواسطه آغاز مبارزه در یکی از خفقان‌آمیزترین دوره‌های تاریخ معاصر ایران و ترکیب عمدتاً از خلقان پاکستانی، نتوانست آرمانها و اهداف سوسیالیستی خود را در مسیر روشنفکری، نامتنازع از این اهداف بگیرد. در راستای آرمانهای بنیانگذارانش تداوم دهد. در نتیجه ضربات متعدد، تحمیل اشکال کامله، زیرزمینی مبارزه، روی آوری افراد و عناصر روشنفکر نامتجانس بلحاظ ایده‌ها و اهداف و منافع طبقاتی، حول محور مبارزه علیه دیکتاتوری فردی شاه، بدون ترسیم دقیق چشم انداز این مبارزه، در نهایت به جبهه‌ای تبدیل شد که نه تنها کمونیستها بلکه گرایشات فکری متعددی را هم در بر میگرفت که در این ساختار تنها در

پیام کنگره به اعضا و هواداران سچفا

بیانیه از صفحه ۱۲

ما البته از اتحاد هر فرد و محفل و گروهی که نامش فدائی بوده و یا هست دفاع نکرده، نمیکنیم و نباید هم بکنیم. برای همین هم خود را فدائیان کمونیست مینامیم تا بصراحت گفته باشیم که کی هستیم. ما در راستای وحدت جنبش کمونیستی از وحدت و انسجام کمونیستهای جنبش فدائی و نوسازی سازمان بر پایه نقد گذشته، اتکا به مارکسیسم و اتکا به جنبش کارگری دفاع میکنیم. روشن است که نیروی محافظه کار نسبت به نقد گذشته، نسبت به مارکسیسم و کمونیسم، نسبت به مبارزات، اهداف و استقلال کارگران، نمیتوانند نیروی این نوسازی و بازسازی باشند.

ما شرکت کنندگان در کنگره از همه کمونیستهای جنبش فدائی صرف نظر از تعلق تشکیلاتی و همه محافظ و گروهها برای شرکت در ساختمان نظری و فعالیت عملی این روند دعوت میکنیم و نه تنها کمونیستهای جنبش فدائی، بلکه در راستای وحدت و انسجام جنبش کمونیستی ایران، همه کمونیستها را به گام برداشتن در این راه فرا میخوانیم.

ما فدائیان کمونیست که بسهم خود امکانات این همیاری را بوجود آورده و در این جهت کوشش میکنیم، دست همکاری را بسوی همه شما دراز کرده و این همکاری را به هیچ قید و شرطی محدود نمیکنیم. رفقا! اتحاد آزادانه و آگاهانه و اصولی ما، به آنچنان نیروی اجتماعی در داخل و خارج کشور تبدیل خواهد شد که بازسازی پیوندهای دیرینه و امتزاج ما با جنبش کارگری و توده های مردم در راستای پیگیری اهداف آزادیخواهانه، سوسیالیستی و کمونیستی سازمان امکانپذیر گردد.

پس، به پیش در راه وحدت اصولی!

شرکت کنندگان در کنگره اول اتحاد فدائیان کمونیست
بهمن ماه ۱۳۷۶

لطفاً فرم زیر را پر کرده و به آدرس نشریه ارسال کنید.

Name: _____

C/O: _____

Adress: _____

Zip-code: _____ City: _____

Country: _____

طی این مدت، صدها و هزاران همزخم در راه آرمان آزادی و سوسیالیسم و اهدافی انساندوستانه و ترقی خواهانه و سوسیالیستی با ارتقاب در هر رنگ و لباسی جنگیدند. در این پیکار زن و مرد، کارگر و دهقان، دانشجو و دانش آموز و خلاصه کلام خرد و کلان هر کس بنا به درکش و با توجه به خواستش و متناسب با منافع و مصالح خود و طبقه اجتماعی ای که از آن دفاع میکرد، شرکت کردند و چنین بود که سازمان فدائی به یک نیروی اجتماعی تبدیل شد. و هزاران دیگر به کثره رفتند از آرمانها و اهداف اولیه دور شدند این هم البته زیانها و ضربات خودش را داشت.

اما آنچه که باقیمانده و شاهدش هستیم و همه ما را موظف میکند آرمانهای سوسیالیستی، آزادیخواهانه، انساندوستانه و عدالت پژوهانه ای است که از زیر گرد و حاک بر پا شده بوسیله انسان سنتیزان، سربلند و جوان و راهگشای بشریت برای خلاصی از ظلم، ستم، استثمار، سرکوب و بیعدالتی بدرآمده و شکوفا میشود. و فدائیانی که با وجود همه ناملایمات، این باورهای بنیادین بنیانگذاران سازمان و آرمان جانباختگان آن را پاس میدارند و امروز با شفاقت دادن به آرمان آزادی و سوسیالیسم و با نقد انحرافات و ضعفهای گذشته، خود را در سنگر جنبش کارگری و سوسیالیستی می یابند.

جامعه ما در این وانفسا، و بویژه طبقه کارگر و نسل جوان آن سخت نیازمند آنست که این نیرو با ریشه های عمیق اجتماعی، به پراکنده گی میان خود پایان دهد خود را متشکل و متحد کند. شانه های خود را در زیر وظایفی که میباید گذشته را به حال، حال را به آینده و آینده را به پیروزی آزادی و انسانیت و سوسیالیسم بر ارجاع پیوند زند، قراردهد.

ما از همه شما همسنگران خواهانیم تا به این ضرورت انقلابی پاسخ داده برای نوسازی سازمان خود با ما همراه باشید.

سخنی با خوانندگان: عزیزان!

هزینه های چاپ و توزیع کارکمونیستی امکان پخش رایگان نشریه را به ما نمی دهد.

از طریق اشتراک کارکمونیستی می توانید آنرا مستقیماً دریافت کرده و با اینکار به تداوم انتشار آن کمک کنید.

هزینه آبونمان معادل هزینه پست آن است.

**پیام کنگره اول اتحاد فدائیان کمونیست
به کلیه اعضا، فعالین و هواداران سازمان
چریکهای فدائی خلق ایران**

از جله‌کارگران پیشرو، روشنگران، نویسندهان، هنرمندان
و سایر رفقا و همزمان راه آزادی و سوسیالیسم!

رفقا!

در بیست و هفتمین سالگرد تأسیس سازمان چریکهای فدائی خلق ایران
و در نوزدهمین سالگرد قیام شکوهمند بهمن ماه ۱۳۵۷، درودهای گرم
و انقلابی ما، شرکت کنندگان در کنگره اول اتحاد فدائیان کمونیست، را
پیذیرید.

رفقای گرامی!

اجازه بدھید بدون هیچگونه مقدمه ای پیامون اوضاع اقتصادی و
اجتماعی و سیاسی حاکم بر کشور و بدون توضیح مکرر ضرورت
حضور یک جریان سیاسی انقلابی، اجتماعی، سابقه دار و با
استخوانبندی طبقاتی قوی در صحنه مبارزات کارگران، زحمتکشان
و مردم محروم ایران، با شما سخن بگوییم.

رفقا! بیست و هفت سال قبل سازمان ما علی رغم تمام ضعفها و
انحرافاتش با هدف ایجاد حزب پیشانگ طبقه کارگر و مبارزه برای
رسیدن به جامعه ای آزاد و عاری از ستم و استثمار و زور و سرکوب،
تأسیس شد. سازمان ما تا کنون فراز و نشیب‌های زیادی را از سر
گذرانیده است. همه ما که در این سنگر مبارزه کرده ایم، از نزدیک
شاهد این فراز و نشیب‌ها و تحولات بوده ایم: از یک طرف تحولاتی
امیدوارکننده، رو به تکامل و معطوف به اهداف سوسیالیستی و
انسان دوستانه و از طرف دیگر تحولاتی نامیدکننده و ضریب زننده به
اهداف فوق. سرعت و جوشش و پویش تحولات در اعماق جامعه طی این
سالها و انکاس آن در احزاب و سازمانهای سیاسی از جمله سازمان ما
که بیشتر به جبهه میمانست تا یک سازمان طبقاتی معمول، بنحوی بود
که آنرا به اجزای تشکیل دهنده خود تقسیم کرد.

بقیه در صفحه ۱۱

**Kar-Co, No: 6
March 1998**

و شماره تماس با اتحاد فدائیان
آدد در شاه
کمونیست:

**kar-Co
Box 10063
S-400 70 Göteborg/Sweden**

**شماره فاکس روابط عمومی
+ (46) 317792571**

**آدرس پست الکترونیکی
webmaster@fedayi.se**

**آدرس غرفه ما در اینترنت
www.fedayi.se**

اعضای تحریریه:

ر. اسکندر	آذراوغلى	ب آزاد
تمندر	ف. بیاتی	م تایماز
شروین	خسرو	شاهومیان
	نیک متشر	یدی

مقالات رسیده حتی المقدور باید تایپ شده باشد.
در صورت استفاده از کامپیوتر دیسکت آنرا برای ما
پفرستید.

مقالات رسیده پس داده نمی شوند.
در صورت چاپ نشدن مقالات علت آن کتاباً برای
تویستن ارسال خواهد شد.

مقالاتی که تایپ شده نیستند، حتماً روی کاغذ
خط دار و با خط خوانا باید نوشته شوند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی، زنده باد سوسیالیسم